

Carlos Espaliú

Escac a Europa?

En ocasió de la celebració del dia d'Europa i transcorregudes unes setmanes des dels sagnants atemptats de Brussel·les per l'autodenominat Estat Islàmic o Da'ix, els atemptats de París de fa uns mesos, i davant les noves notícies que alerten de la tramesa de petits comandos per atemptar al nostre territori, es pot reflexionar sobre aquests esdeveniments en l'actual context europeu.

Atès el simbolisme de Brussel·les, constitueixen aquests atemptats una espècie d'escac a Europa o al procés d'integració europea? El risc, sens dubte, és alt; en vista de la fortalesa i crueltat d'aquests terroristes. Però estic segur que aquesta

guerra s'acabarà guanyant, ja que l'enemic, tot i que és molt poderós, es pot vèncer amb determinació i constància. Per tant, aquest escac a Europa que planteja l'Estat Islàmic no serà un escac i mat.

Molt més preocupant que l'enemic de fora, és, segons la meva opinió, l'enemic de dins. En efecte, la Unió Europea s'enfronta a una altra situació d'amenaça. Si s'accepta el símil escaquista, estaríem davant un nou escac, que serà més difícil de vèncer. Em refereixo a l'alarmant pèrdua de valors que respira Europa i les nostres societats, que entre moltes altres coses es manifesta que la solidaritat entre estats europeus està deixant de ser un valor fort. En són exemple el drama del rebuig dels refugiats, la possible sortida del Regne Unit de la Unió o el resultat negatiu del recent referèndum a Holanda sobre

l'acord de la Unió amb Ucraïna, que per a alguns anticipa, un *Nexit* o la marxa d'Holanda de la UE.

Aquests esdeveniments anuncien una crisi interna, de valors, extremadament perillosa. Les civilitzacions no cauen pels enemics de fora, sinó per la seva debilitat interna. Sens dubte no il·lusiona gens els ciutadans el missatge de l'actual Comissió Europea centrada gairebé exclusivament en aspectes econòmics i amb escassos resultats fins al moment. La integració europea necessita un retorn als valors, una nova narrativa que fomenti la cultura, la recerca de la nostra identitat com a europeus, el que, sense oblidar l'economia, enfortirà l'ànima d'Europa. Si no, el debilitament de l'ànima portarà la mort, i arribarà a produir-se l'escac i mat final.●